

opusdei.org

Nešto veliko što je Ljubav (I): Isus nam dolazi

Prvi članak na temu
prepoznavanja poziva u životu,
jer Bog ima plan za svakog
muškarca i ženu.

1.11.2018.

Tijekom listopada u Rimu se održava
generalna skupština biskupske
Sinode za koju je Papa Franjo želio
da bude o „mladima, vjeri i
razboritosti poziva.” U pismu koje je
napisao mladima objavljujući ovaj

dogadađaj, Sveti Otac je podsjetio na susret prvih učenika s našim Gospodinom: „Isus gleda na tebe i poziva te da ga slijediš. Dragi mladi, jeste li primijetili ovaj pogled prema vama? Jeste li čuli ovaj glas? Jeste li osjetili nagon za ovim putovanjem?“ [1]

Osobni susret s Isusom može danas biti teško za postići uz „buku i zbrku koja naizgled vlada u svijetu.“ Bez obzira na to „Njegov poziv nastavlja odjekivati u dubinama vašeg srca kako bi ga otvorio prema radosti u njezinoj potpunosti. To će biti moguće postići“, kaže Papa, „uz stručno vodstvo od koga ćete vi naučiti kako poći na put razumijevanja kako bi otkrili Božji plan u vašem životu.“ [2] Serija članaka koji ovdje započinju nastoje pomoći mladima na tom putovanju. Vođeni Isusom, prvim učenicima, učenjem Pape, svetaca i svetog Josemarije možemo zaroniti u vječnu

stvarnost: Bog nas poziva. „On ima plan za svetost svake osobe.“ [3]

Sveti Josemaria sjećao se kako je sa 16 godina otkrio da njegovo srce traži „nešto veliko i da je to bila ljubav.“ [4] Da možemo otkriti i iznova otkrivati jer ljubav je uvijek nova, uvijek iznenađujuća – *nešto veliko kao što je Ljubav.*

Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: »Učitelju – gdje stanuješ?« Reče im: »Dođite i vidjet ćete.« Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. Oni koji su sudjelovali u ovoj sceni iz Evanđelja zasigurno su

govorili o njoj s dubokim osjećajima
budući je označio najvažniji trenutak
u njihovom životu; dan kada su po
prvi put susreli Isusa iz Nazareta.

Susresti Krista je uistinu presudno
iskustvo za svakog kršćanina. Kako je
Benedikt XVI snažno istaknuo na
početku svog pontifikata: „Biti
kršćanin nije rezultat etničke
pripadnosti ili uzvišene ideje već
susret s događajem, s Osobom koji
životu daje novi obzor i odlučujući
smjer.“ [5] Također je značajno da
nas je Papa Franjo podsjetio na
samom početku: „Pozivam sve
kršćane, posvuda, u ovom trenutku,
na obnovljen osoban susret s Isusom
Kristom, ili bar na otvorenost da On
susretne nas. Molim svakoga od vas
da to bez iznimke učini svaki
dan.“ [6] Želimo taj poziv obnoviti
ovdje slijedeći stope najmlađeg
apostola, svetog Ivana.

Tko je Krist za mene? Tko sam ja za Njega?

Četvrto Evanđelje koristi prekrasnu frazu kako bi obuhvatilo osobnost mladog Ivana: on je bio „učenik koga je Isus volio.“ Ništa više nije trebalo reći. Ivan je bio netko koga je Isus volio. Tijekom godina ovo uvjerenje nije nikad izbljedjelo, već je naprotiv raslo sve snažnije: U ovom je ljubav: *ne da smo mi ljubili Boga, nego – on je ljubio nas* (1 Iv 4:10). Ova sigurnost u ljubav našeg Gospodina za njega je zasigurno nešto što mu je omogućilo da održi, sve do kraja svog života, duboku i zaraznu radost. Istu radost koju osjećamo u njegovu Evanđelju. Sve je počelo toga dana, na obalama rijeke Jordan.

A u našem slučaju, jesmo li i mi osjetili tako iskren susret kakav je imao mladi apostol? Čak i ako smo bili kršćani čitav svoj život i proveli mnoge godine moleći, dobro je

zastati i razmisliti: „Tko je Krist za mene? Što Krist znači u mom životu, danas i ovdje?“ Tako možemo učiniti inventuru naše vjere. „No prije postavljanja ovog pitanja postoji i drugo pitanje koje je nerazdvojno i prednjači i u nekom je smislu važnije: 'Tko sam ja Kristu?'“ [7]

U postavljanju ovih pitanja prirodno je da se nađemo pomalo zbunjeni. Tko sam ja Kristu? Tko sam ja? Malo neznatno stvorenje? Proizvod evolucije? Tek jedno ljudsko biće... koje mora izvršavati njegove zapovijedi? Kako me Isus vidi? Ovo možemo rasvijetliti gledajući na svece. Jednom kad su svetog Ivana Pavla II upitali slično pitanje, odgovorio je: „Gledajte, vi ste misao u Božjem umu, otkucaj Božjeg srca. To znači da imate vrijednost koja je u nekom smislu, vječna, da je vaša neponovljiva individualnost važna Bogu.“ [8] Ono što je on sam otkrio, što su svi sveci otkrili, jest koliko smo

važni Bogu. Nismo beznačajna stvorenja, sluge koje su na svijetu samo da bi činili što On želi. Usitinu smo prijatelji. Sve što je vezano uz nas važno mu je stoga je zabrinut za nas i prati nas koz čitav naš život premda to često ne vidimo.

Sve ovo nije pretjerivanje. Isus je sam rekao svojim apostolima: „*Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam čuo od Oca svoga*“ (Iv 15: 13-15). Ove riječi su jednako važne i danas. Isus je „živ i govori ti sada. Slušaj Njegov glas s velikom otvorenošću, ima nešto reći svakome od nas.“ [9] Tko sam ja onda Kristu? Ja sam prijatelj kojeg On voli najvećom Ljubavlju. Ja sam otkucaj Njegova

srca. To sam ja Njemu. A On, tko je On za mene?

Tražite Krista!

Dana 29. svibnja 1933, mladi student arhitekture razgovarao je po prvi put sa svetim Josemarijom. Njegovo ime je bilo Ricardo Fernández Vallespín. Puno godina kasnije podsjetio se: „Otac je samnom razgovarao o tome što se događa u mojoj duši... Dao mi je neke savjete i ohrabrio me da budem bolji. Dobro se sjećam da je prije pozdrava na rastanku ustao do police s knjigama i uzeo knjigu koju je koristio. Na prvoj strani, kao posvetu, napisao je ova tri izraza: Traži Krista! Nađi Krista! Voli Krista!“[10]

Apostol Ivan krenuo je tražiti Krista, premda nije znao točno koga je tražio. No znao je da traži nešto što će ispuniti njegovo srce. Gladovao je za ispunjenjem života. Želio je više od života, od samog rada kako bi

zaradio i bio kao svi drugi... Njegovo je srce bilo nespokojno i želio je utišati svoj nespokoj. Stoga je slijedio Krstitelja. I dok je bio s njim, Isus je prošao kraj njega. Krstitelj ga je pokazao: *Evo Jaganjca Božjega! Te njegove riječi čuli su on i njegov prijatelj Andrija pa pođoše za Isusom* (Iv 1:36-37).

Što možemo učiniti kako bismo slijedili stope mladog apostola? U prvom redu slušati svoje nespokojno srce. Biti obazrivi na njega kad nije zadovoljno, kad ga zemaljski život ne ispunjava, kada želi više od zemaljskih dobara i zadovoljstava. I tada se približiti Kristu. Zapravo, ovo je možda na neki način i lakše nama nego je bilo Ivanu. Mnogi su nam već pokazali gdje se Isus može naći: „Uglavnom naučimo od naših kršćanskih roditelja zazivati Boga još kao djeca. Kasnije su nam učitelji, prijatelji i poznanici pomogli na puno različitih načina kako ne bismo

izgubili svojega Gospodina iz vida.“ [11] Stoga ono što trebamo sada raditi je tražiti Ga: „Tražite Ga, gladno, tražite Ga u svojoj nutrini svom svojom snagom. Ako djelujete s odlučnošću, spreman sam jamčiti da ste ga već našli i počeli ga upoznavati i voljeti i voditi razgovore u nebu.“ [12]

Nađite Krista!

Kada su Ivan i Andrija počeli pratiti Isusa taj prvi put, mora biti da su se našli pomalo zbunjeni. Kako da mu se predstave? Nisu mogli samo tako doći i upitati ga: „Jesi li Jaganjac Božji?“, no to je bilo ono što im je Krstitelj rekao. Možda su među sobom raspravljali što će učiniti kada se Isus *obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: „Što tražite?“* (Iv 1:38)?

Naš je Gospodin dirnut mladim, nemirnim srcima. Stoga kad Ga tražimo iskreno, On nam sam dolazi ususret na najmanje očekivan način.

Sveti Josemaria nije nikad zabravio svoj prvi osoban i neočekivan susret s Isusom. Bio je tek mladić sa srcem ispunjenim planovima i idejama. Nakon noći jakog snijega, otišao je ujutro od kuće i putem otkrio tragove stopa bosonogog fratra u snijegu. Pratio je tragove i razgovarao s fratrom. Ovo je iskustvo ostavilo dubok utisak na njegovoj duši: „Ako drugi mogu činiti takve žrtve prema Bogu i bližnjima, zar mu ja ne mogu ponuditi nešto?“ [13]

Toga je dana, kao Ivan i Andrija, mladi Josemaria pratio tragove našeg Gospodina, koji se prikazao prisutan u *tragovima stopa u snijegu*. Mnogi su drugi ljudi vjerojatno vidjeli te tragove, no za tog su mladića nepogrješiv znak da Isus želi ući u njegov život. I njegova je reakcija bila vrlo slična onoj prvih Isusovih prijatelja: *Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: »Učitelju – gdje stanuješ? Reče im: »Dođite i vidjet ćete.« Pođoše*

dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura (Iv 1:38-39).

Otkriće da nas netko ljubi kao veliki prijatelj budi u nama glad za boljim upoznavanjem te osobe. Otkriće da je netko zabrinut za nas, da netko čeka na naš odgovor i ima odgovor na naše najdublje čežnje potiče nas da tražimo tu osobu. Ti su tragovi imali dubok utjecaj na srce svetog Josemarije: „Imao je sada, duboko u sebi, božanski nemir koji ga je pokretao na intenzivniji život pobožnosti.“ [14]

No tražiti Isusa i naći ga je tek početak. Možemo mu se tada početi približavati kao prijatelji. Možemo nastojati kako bi Ga bolje upoznali kroz čitanje Evanđelja, odlaskom na Misu, uživanju u intimnosti s Njim u Pričesti, brinući o Njemu u onima koji su u potrebi. Možemo mu se predstaviti, dijeliti s našim

Prijateljem radosti i žalosti, naše planove i padove. Naposljetku, molitva je upravo to: „približiti se Njemu u prijateljstvu često provodeći vrijeme s Osobom za koju znamo da nas voli.“ [15] Kao Ivan i Andrija, koji su proveli cijeli dan s Isusom.

Ljubite Krista!

Za mladog Ivana dan kada je našao Isusa bio je dan kada se njegov život promijenio. Naravno, još uvijek je pred njim bio dug put. Uz Isusa doživio je čudesan ulov ribe i put kroz Palestinu, riječi koje su donijele radost srcima ljudi i čuda. Nježnu brigu za bolesne, siromahe, odbačene... No iznad svega, ti sati razgovora nasamo s Učiteljem. Razgovor koji je počeo jednog popodneva kraj rijeke Jordan i koji će trajati čitav njegov život.

Svi smo iskusili kako nas prijateljstvo može duboko promijeniti. To je razlog zašto roditelji moraju biti na

oprezu kad je riječ o prijateljima njihove djece. A da toga i nismo svjesni, veze s našim prijateljima nas mijenjaju malo pomalo usmjeravajući nas da volimo što oni vole i odbacujemo ono što oni odbacuju. Prijateljstvo nas tako duboko ujedinjuje da se može reći da dva prijatelja dijele „jednu te istu dušu koju čine dva tijela.“[16]

U tom smislu zapanjujuće je vidjeti promjenu u životu mladog apostola. On i njegov brat Jakov nazvani su *sinovima groma* (Mk 3:17) i nekoliko scena u Evanđeljima pokazuju nam da to nije bio pretjeran naziv. Primjerice, kada je neki Samarijanac odbio primiti Isusa i njegove učenike u svoje selo, dva su brata pitala Učitelja: „*Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i uništi ih?*“ (Lk 9:54) Bez obzira na to, malo pomalo, kako je njihovo prijateljstvo s našim Gospodinom raslo, naučili su ljubiti kako je Isus ljubio, razumjeti

druge kao Isus, opraštati kako je Isus opraštao.

Isto se može dogoditi svakome od nas. Susret s Isusom i upoznavanje Gospodina vodit će nas da želimo ljubiti kako On ljubi. Ne bismo trebali biti iznenađeni da nam je srce zaokupljeno ovom žudnjom. Trebali bismo prije biti ispunjeni zahvalnošću jer naš Gospodin želi računati na nas kako bi svoju ljubav uprisutnio u svijetu. Ovo se dogodilo svetom Josemariji. Ti tragovi u snijegu dali su mu duboku uvjerenost da je primio misiju koju treba provesti na zemlji. „Počeo sam imati prisnost s Ljubavlju i shvatio da je moje srce tražilo nešto veliko i da je to bila ljubav.“ [17] I mi trebamo otkriti iza ovih poziva srca odjek Isusova glasa koji često čujemo u Evanđeljima: *Slijedi me!*

Živjeti naš čitav život s Kristom

Gledajući unatrag na svoj život, Ivan je uvidio koliko je toga ovisilo o danoj mu prilici da slijedi Isusa. Tako Bog djeluje u svakoj osobi: „Uzvišena Isusova ljubav potiče nas na velika djela i drži u nama postojanom želju za većom savršenošću. Ljubav se želi uzdići, a ne zadržavati na čemu prizemnom.”[18] To se dogodilo Ivanu, Petru, Jakovu, Pavlu, Bartolomeju, Mariji Magdaleni i mnogim drugima od kad je Isus došao na zemlju. Prisutnost našeg Gospodina u svijetu nije ništa manje stvarna nego tada. Zapravo, Isus je i više prisutan sada budući da može živjeti u svakom od nas. Više od poziva da dijelimo poslanje koje je On primio od Oca, Isus želi voljeti kroz naše živote sa srcem svakog od nas. *Ostanite u mojoj ljubavi*, kaže nam (Iv 15:9), kako bismo pomirili svijet sa Njim, preobrazili mržnju u Ljubav, sebičnost u služenje, mržnju u praštanje.

Mladi apostol, koji je otkrio ljubav našeg Gospodina, pratio ga je sve do križa. Kasnije s drugim apostolima primio je poslanje koje će odrediti čitav njegov život: *Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju* (Mk 16:15). I mi također, ako slušamo svoje nemirno srce i slijedimo Isusa, ako ga nađemo i slijedimo, ako smo Njegovi prijatelji, otkrit ćemo da On računa na nas. Zatražit će od nas da mu pomognemo, svaki na svoj način, u Crkvi. Kao prijatelj koji, budući da nas voli, traži od nas da sudjelujemo u nadahnutom pothvatu. „Danas te Isus, koji je put, istina i život, poziva da ostaviš svoj trag u povijesti. On, koji je život, traži od svakog od vas da ostavi biljeg koji donosi život u vašu povijest i povijest mnogih drugih. On, koji je istina, traži od tebe da napustiš puteve odbijanja, podjela i praznine. Jesi li sposoban za to?“ [19]

Borja Armada

[1] *Pismo Pape Franje mladima*, 13. siječanj 2017.

[2] *Ibid.*

[3] Fernando Ocáriz, bilješke s druženja s mladima u Argentini, 5. kolovoza 2018.

[4] Andres Vazquez de Prada, *Utemeljitelj Opusa Dei*, vol. I, str. 86.

[5] Benedikt XVI, Enc. *Deus Caritas est* (25. prosinac 2005.), br. 1.

[6] Papa Franjo, Apost Exhort. *Evangelii Gaudium* (24. studeni 2013.), br. 3.

[7] AGP, knjižnica, P03, 2017, str. 146.

[8] Sveti Ivan Pavao II, Obraćanje mladima Kazakhstana, 23. rujan 2001.

- [9] Benedikt XVI, Opća Audiencija, 2. kolovoz 2006.
- [10] *Put, Critical-Historical Edition*, komentar na br. 382.
- [11] *Susret s Kristom*, br. 1.
- [12] Prijatelji Božji, br. 300.
- [13] Andres Vazquez de Prada, Osnivač Opusa Dei, sv. 1, str. 85.
- [14] Andres Vazquez de Prada, Osnivač Opusa Dei, sv. 1, str. 85.
- [15] Terezija Avilska, Knjiga njezina života, 8, 2.
- [16] Sveti Grgur Nazijanski, Propovijed 43.
- [17] Andres Vazquez de Prada, Osnivač Opusa Dei, sv. 1, str. 86.
- [18] Toma Kempiski, Nasljedovanje Krista, knjiga 3, poglavlje 5.

[19] Franjo, Molitveno bdijenje s mladima tijekom Svjetskog dana mladih u Krakowu, 30. srpnja 2016.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/nesto-veliko-sto-je-ljubav-i-isus-nam-dolazi/> (1.04.2026.)